ՀԿԴ/0162/02/25
ՎԴ/0617/05/23

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ
ԳՈՐԾԻ ԵՆԹԱԿԱՅՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ՎԵՃԸ ԼՈՒԾԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

22 հուլիսի 2025 թվական քաղաք Երևան

ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի նախագահին փոխարինող, ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատի նախագահ Համլետ Ասատրյանս, ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի վարչական պալատի նախագահ Հովսեփ Բեդևյանս, ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի հակակոռուպցիոն պալատի նախագահ Արթուր Դավթյանս, ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի քաղաքացիական պալատի նախագահ Գոռ Հակոբյանս, նիստում ուսումնասիրելով թիվ ՀԿԴ/0162/02/25 (ՎԴ/0617/05/23) գործի ենթակայությունը որոշելու նպատակով այն ՀՀ Վճռաբեկ դատարան ուղարկելու վերաբերյալ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի՝ 2025 թվականի հուլիսի 8-ի որոշումը,

ՊԱՐԶԵՑԻՆՔ

<u>Գործի դատավարական նախապատմությունը</u>.

1. ՀՀ գլխավոր դատախազությունը 2023 թվականի հունվարի 31-ին հայցադիմում է ներկայացրել (փոստին է հանձնել) ՀՀ վարչական դատարան ընդդեմ ՀՀ կառավարության, Կադաստրի կոմիտեի՝ Երևանի քաղաքապետի 2002 թվականի մայիսի 8-ի թիվ 2078-Ա որոշմամբ Արմեն Առաքելյանին հողամասի աճուրդային վաճառքում հաղթող ճանաչելու և հողամասն օտարելու

իրավահարաբերության բացակայությունը ճանաչելու, որպես հետևանք՝ Երևանի քաղաքապետի և Արմեն Առաքելյանի միջև 2003 թվականի փետրվարի 1-ին կնքված թիվ 422-ԱԳ առուվաճառքի պայմանագիրը, Արմեն Առաքելյանին 2003 թվականի դեկտեմբերի 12-ին տրված թիվ 1246432 սեփականության իրավունքի գրանցման վկայականը և գրանցման միասնական 01-0001-4-64 մատյանի 000011 համարի գրառումն անվավեր ճանաչելու պահանջների մասին:

2. Հայցվորի ներկայացուցիչը 2024 թվականի հոկտեմբերի 1-ի դատական նիստում ներկայացրել է հայցի հիմքի և առարկայի փոփոխություն կատարելու մասին միջնորդություն՝ խնդրելով ճանաչել Երևանի քաղաքապետի 2002 թվականի մայիսի 8-ի թիվ 2078-Ա որոշմամբ Արմեն Առաքելյանին աճուրդային վաճառքում հաղթող ճանաչելու և հողամասեր օտարելու իրավահարաբերության բացակայությունը, որպես հետևանք՝ անվավեր ճանաչել նշված պայմանագրերը և իրավունքի պետական գրանցումները:

3. ՀՀ վարչական դատարանի՝ 2025 թվականի հունիսի 30-ի որոշմամբ գործը վերահասցեագրվել է ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին:

4. ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի՝ 2025 թվականի հուլիսի 8-ի որոշմամբ գործի ենթակայությունը որոշելու նպատակով այն ուղարկվել է ՀՀ Վճռաբեկ դատարան:

5. Գործը ՀՀ Վճռաբեկ դատարանում ստացվել է 2025 թվականի հուլիսի 10-ին:

<u>Ենթակայության վերաբերյալ վեճի լուծման համար էական նշանակություն ունեցող փաստական հանգամանքները.</u>

6. Հղում կատարելով «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 24-րդ հոդվածի 1-ին մասին, ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասին, 10-րդ հոդվածին, 24-րդ հոդվածի 3-րդ մասին, ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 18-րդ հոդվածին, ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի՝ 2011 թվականի հուլիսի 27-ի թիվ ԵԱՔԴ/0433/02/11, 2016 թվականի ապրիլի 22-ի թիվ ՎԴ/0830/05/14 գործերով արտահայտած իրավական դիրքորոշումներին՝ ՀՀ վարչական դատարանը 2025

թվականի հունիսի 30-ի որոշմամբ գործը վերահասցեագրել է ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին՝ հետևյալ պատճառաբանությամբ. *«(…) Սույն վարչական գործով հայցվորը հայցադիմումով խնդրել է ճանաչել Երևանի քաղաքապետի 2002 թվականի մայիսի 8-ի թիվ 2087-Ա որոշմամբ Արմեն Առաքելյանին հողամասի աճուրդային վաճառքում հաղթող ճանաչելու և հողամասն օտարելու իրավահարաբերության բացակայությունը, որպես հետևանք՝ անվավեր ճանաչել նշված որոշումների հիման վրա.*

- Երևանի քաղաքապետի և Արմեն Առաքելյանի միջև 2003 թվականի փետրվարի 1-ին կնքված թիվ 422-ԱԳ առուվաճառքի պայմանագիրը,

- Արմեն Առաքելյանին 2003 թվականի դեկտեմբերի 12-ին տրված թիվ 1246432 սեփականության իրավունքի գրանցման վկայականը և գրանցման միասնական 01-0001-4-64 մատյանի 000011 համարի գրանցումը:

(…)

Վերոգրյալի հիման վրա ուսումնասիրելով ներկայացված հայցադիմումը, կից փաստաթղթերը և հայցադիմումով ներկայացված պահանջը, գնահատելով սույն իրավահարաբերության բնույթը՝ ՀՀ վարչական դատարանը գտնում է, որ տվյալ դեպքում հայցվորի կողմից ներկայացվել է պետական (համայնքային) շահերի պաշտպանության հայց, իսկ քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերով գործերը ենթակա են քննության Հակակոռուպցիոն դատարանում:

Այսպիսով, ՀՀ գլխավոր դատախազության հայցն ընդդեմ ՀՀ կառավարության և Կադաստրի կոմիտեի՝ իրավահարաբերության բացակայությունը ճանաչելու և հետևանքները վերացնելու պահանջների մասին ՀՀ վարչական դատարանին ընդդատյա լինել չի կարող»[1]:

7. ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանը 2025 թվականի հուլիսի 8-ի որոշմամբ գտել է, որ սույն գործը ենթակա չէ ՀՀ հակակառուպցիոն դատարանին և այդ առնչությամբ դիմել է Վճռաբեկ դատարան՝ նշելով հետևյալը. *«(…) Հայցի առարկան բաղկացած է հիմնական և ածանցյալ պահանջներից, որտեղ Երևանի*

[1] Տե՛ս դատական գործը, հատոր 3-րդ, թերթեր 151-154:

քաղաքապետի 2002 թվականի մայիսի 8-ի թիվ 2087-Ա որոշումից ծագած իրավահարաբերությունների բացակայությունը ճանաչելու պահանջը հիմնականն է: Սրացվում է, որ սույն վեճի հիմնական պահանջը վերաբերում է Երևանի քաղաքապետի վարչական ակտին, որը քաղաքապետն ընդունել է իր հանրային իշխանական լիազորությունների իրականացման շրջանակներում, հետևաբար ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքի 10-րդ հոդվածի 1-ին մասի ուժով՝ տվյալ գործը՝ որպես հանրային իրավահարաբերություններից ծագող գործ, ընդդատյա է վարչական դատարանին:

(…) օրենսդիրը հակակոռուպցիոն դատարանի իրավասությանն է վերապահել պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերի քննությունը, սակայն հստակ շրջանակով առ այն, որ դրանք պետք է լինեն քաղաքացիական դատավարության կարգով քննության ենթակա գործեր: Այլ կերպ՝ հակակոռուպցիոն դատարանին ենթակա գործերը հանրային շահի պաշտպանության քաղաքացիական գործերն են, որոնք չեն ներառում հանրային շահի պաշտպանությանն ուղղված այն գործերը, որ ծագել են հանրային իրավահարաբերություններից: Վերջիններս ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքի 10-րդ հոդվածի 1-ին մասի ուժով ընդդատյա են վարչական դատարանին»[2]:

<u>Սույն որոշման հիմնավորումները և եզրահանգումը</u>.

8. Սույն գործով բարձրացված իրավական հարցը հետևյալն է. *հիմնավոր է արդյո՞ք ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի հետևությունն այն մասին, որ թիվ ՀԿԴ/0162/02/25 (ՎԴ/0617/05/23) գործն ըստ ՀՀ գլխավոր դատախազության հայցի ընդդեմ ՀՀ կառավարության, Կադաստրի կոմիտեի՝ Երևանի քաղաքապետի 2002 թվականի մայիսի 8-ի թիվ 2078-Ա որոշմամբ Արմեն Առաքելյանին ամուրդային վաճառքում հաղթող ճանաչելու և հողամասեր օտարելու իրավահարաբերության բացակայությունը ճանաչելու, որպես հետևանք՝ նշված պայմանագրերը և*

[2] Տե՛ս դատական գործը, հատոր 3-րդ, թերթեր 161-163:

իրավունքի պետական գրանցումներն անվավեր ճանաչելու պահանջների մասին, ենթակա չէ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին:

9. «Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» ՀՀ սահմանադրական օրենքի 2-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ *«Մասնագիտացված դատարաններն են՝*

1) վարչական դատարանը. (...).

3) հակակոռուպցիոն դատարանը»:

Նույն օրենքի 24-րդ հոդվածի համաձայն՝ *«1. Վարչական դատարանին են ենթակա Հայաստանի Հանրապետության վարչական դատավարության օրենսգրքով նախատեսված գործերը: (...)*

3. Հակակոռուպցիոն դատարանին են ենթակա (...) դատախազի կողմից հարուցված՝ քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերով և «Ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման մասին» օրենքի հիման վրա գույքի բռնագանձման հայցերով հարուցված քաղաքացիական գործերը (...)»:

ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 26-րդ հոդվածի համաձայն՝ *«(...) 2. Դատարանը յոթնօրյա ժամկետում որոշում է կայացնում վարչական դատարանից վերահասցեագրված հայցադիմումը վարույթ ընդունելու կամ գործը Վճռաբեկ դատարան ուղարկելու մասին, եթե համաձայն չէ գործի ենթակայությանը:*

(...)

6. Սույն հոդվածի 2-րդ և 3-րդ մասերով նախատեսված դեպքերում Վճռաբեկ դատարանի նախագահը և Վճռաբեկ դատարանի բոլոր պալատների նախագահները գործը Վճռաբեկ դատարանում ստանալու պահից տասնօրյա ժամկետում որոշում են գործի ենթակայությունը:

7. Սույն հոդվածի 6-րդ մասով նախատեսված որոշումն ընդունելու համար Վճռաբեկ դատարանի նախագահը հրավիրում է նիստ՝ իր և Վճռաբեկ դատարանի բոլոր պալատների նախագահների մասնակցությամբ, որն իրավազոր է, եթե դրան մասնակցում են նիստին մասնակցելու իրավունք ունեցող բոլոր անձինք:

8. Սույն հոդվածի 6-րդ մասով նախատեսված որոշումն ընդունվում է նիստին ներկա անձանց ընդհանուր թվի ձայների մեծամասնությամբ: Քվեարկելիս ձեռնպահ մնալ չի թույլատրվում: Որոշմանը կողմ քվեարկած դատավորների կազմից և նրանց կողմից որոշված դատավորը կազմում է որոշման նախագիծը:

9. Սույն հոդվածով սահմանված կարգով որոշված դատարանը համարվում է իրավասու դատարան:

10. Սույն հոդվածի 6-րդ մասով սահմանված կարգով գործի ենթակայությունը սահմանելու մասին որոշում կայացվելու դեպքում չի կարող վերաքննիչ բողոք բերվել սույն օրենսգրքի 365-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 11-րդ կետի հիմքով այն պատճառաբանությամբ, որ գործը ենթակա չի եղել քննության քաղաքացիական դատավարության կարգով»:

ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքի 3-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝*«Վարչական դատարան կարող են դիմել նաև պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմինները կամ պաշտոնատար անձինք՝ ընդդեմ վարչական մարմնի, եթե համարում են, որ այդ մարմնի վարչական ակտով, գործողությամբ կամ անգործությամբ խախտվել կամ անմիջականորեն կարող են խախտվել պետության կամ համայնքի այն իրավունքները, որոնց պաշտպանության լիազորությունը դրված է իրենց վրա, եթե այդ վեճը ենթակա չէ լուծման վերադասության կարգով»:*

ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքի 10-րդ հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ կետի համաձայն՝ *«Վարչական դատարանին ընդդատյա են հանրային իրավահարաբերություններից ծագող բոլոր գործերը, ներառյալ՝ վարչական մարմինների միջև այն վեճերը, որոնք ենթակա չեն լուծման վերադասության կարգով (...)»:*

9.1 Վճռաբեկ դատարանը, *ՀՀ գլխավոր դատախազությունն ընդդեմ ՀՀ Կոտայքի մարզպետարանի, Ջարիկ Գարուշի Գևորգյանի, երրորդ անձ ՀՀ կադաստրի կոմիտե*՝ գործով 2023 թվականի օգոստոսի 3-ի որոշմամբ անդրադառնալով մարզպետի որոշման հիման վրա պետական սեփականություն հանդիսացող հողերի օտարման աճուրդն անվավեր ճանաչելու պահանջի մասին վեճի՝ հանրային կամ մասնավոր իրավահարաբերություններից ծագելու հարցին,

եզրահանգել է. *«(…) Վճռաբեկ դատարանը փաստում է, որ սակարկություններ անցկացնելու, դրանց արդյունքում պայմանագրեր կնքելու կամ դրանք անվավեր ճանաչելու և անվավերության հետևանքներ կիրառելու կարգը և հիմքերը սահմանվում և կարգավորվում են քաղաքացիական իրավական նորմերով, իսկ սակարկությունների մասնակիցներն իրավահարաբերության մեջ են մտնում մասնավոր կամքի ինքնավարությամբ, ինչն ինքնին բացառում է սակարկություններին մասնակցող անձանց վարչական կամ իշխանական և ընդհանրապես որևէ ենթակայության ներքո գտնվելու հանգամանքը:*

(…)

Վերոգրյալից հետևում է, որ հանրային իշխանական լիազորություններով օժտված սուբյեկտի՝ իրավահարաբերության կողմ լինելը դեռևս չի նշանակում, որ իրավահարաբերությունը հանրային բնույթի է, քանի որ հանրային բնույթը՝ որպես իրավահարաբերության բնութագրիչ, ծավալային առումով ներառում է իրավահարաբերության թե՛ սուբյեկտային կազմը, թե՛ օբյեկտը, թե՛ բովանդակությունը և ի հայտ է գալիս միայն վերոնշյալ երեք տարրերի համակցությամբ: Վարչական մարմինը որոշակի իրավահարաբերության մեջ կարող է ներկայանալ ոչ միայն որպես հանրային իշխանական լիազորություններ կրող մարմին, այլ նաև որպես փոխյալ իրավահարաբերության մյուս մասնակիցներին հավասար սուբյեկտ (մասնավոր ինքնավարություն): Ի տարբերություն հարկադիր էլեկտրոնային աճուրդն անվավեր ճանաչելու հայցապահանջի, ՀՀ քաղաքացիական օրենսգրքի 463-465-րդ հոդվածների հիմքով անցկացվող սակարկություններում որպես սակարկությունների կազմակերպիչ կարող է հանդես գալ գույքի սեփականատերը, իրավունքների տիրապետողը, աշխատանքներ կամ ծառայություններ առաջարկողը, ինչպես նաև այն անձը, ով գործում է սեփականատիրոջ կամ իրավատիրոջ հետ կնքված գրավոր պայմանագրի հիման վրա և հանդես է գալիս նրանց կամ իր անունից[3]*:*

[3] Տե՛ս ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի՝ *ՀՀ գլխավոր դատախազությունն ընդդեմ ՀՀ Կոտայքի մարզպետարանի, Ջարիկ Գարուշի Գևորգյանի, երրորդ անձ ՀՀ կադաստրի կոմիտեի՝* գործով 2023 թվականի օգոստոսի 3-ի թիվ ԿԴ/3359/02/21 որոշումը:

10. Նախորդ կետում վկայակոչված իրավադրույթների վերլուծությունից հետևում է, որ օրենսդիրը հակակոռուպցիոն դատարանին է վերապահել քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանությանն ուղղված հայցերով և «Ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման մասին» օրենքի հիման վրա գույքի բռնագանձման հայցերով հարուցված քաղաքացիական գործերի քննությունը: Միևնույն ժամանակ օրենսդիրը սահմանել է վարչական դատարանի ընդդատության շրջանակը, որում ներառված են հանրային իրավահարաբերություններից բխող վեճերի վերաբերյալ գործերը, ներառյալ՝ վարչական մարմինների միջև այն վեճերը, որոնք ենթակա չեն լուծման վերադասության կարգով: Այդպիսի գործերի շարքին են դասվում ընդդեմ վարչական մարմնի պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմինների կամ պաշտոնատար անձանց, տվյալ դեպքում՝ ՀՀ դատախազության կողմից ներկայացված այն գործերը, որոնցով վերջիններս համարում են, որ այդ մարմնի վարչական ակտով, գործողությամբ կամ անգործությամբ խախտվել կամ անմիջականորեն կարող են խախտվել պետության կամ համայնքի այն իրավունքները, որոնց պաշտպանության լիազորությունը դրված է իրենց վրա, իսկ դատախազի կողմից հարուցված՝ քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերով հարուցված քաղաքացիական գործերը ենթակա են ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի քննությանը:

Միաժամանակ, որևէ դատական գործի՝ վարչական կամ հակակոռուպցիոն դատարանում քննության ենթակա լինելու հարցը որոշվում է՝ հիմք ընդունելով այն իրավահարաբերության բնույթը (մասնավոր կամ հանրային), որից բխող վեճը հանձնվում է դատարանի քննությանը:

11. Սույն գործի նյութերի ուսումնասիրությունից հետևում է, որ.

- ՀՀ գլխավոր դատախազությունը 2023 թվականի հունվարի 31-ին հայցադիմում է ներկայացրել (փոստին է հանձնել) ՀՀ վարչական դատարան ընդդեմ ՀՀ կառավարության, Կադաստրի կոմիտեի՝ Երևանի քաղաքապետի 2002 թվականի մայիսի 8-ի թիվ 2078-Ա որոշմամբ Արմեն Առաքելյանին հողամասի

աճուրդային վաճառքում հաղթող ճանաչելու և հողամասն օտարելու իրավահարաբերության բացակայությունը ճանաչելու, որպես հետևանք՝ Երևանի քաղաքապետի և Արմեն Առաքելյանի միջև 2003 թվականի փետրվարի 1-ին կնքված թիվ 422-ԱԳ առուվաճառքի պայմանագիրը, Արմեն Առաքելյանին 2003 թվականի դեկտեմբերի 12-ին տրված թիվ 1246432 սեփականության իրավունքի գրանցման վկայականը և գրանցման միասնական 01-0001-4-64 մատյանի 000011 համարի գրառումն անվավեր ճանաչելու պահանջների մասին[4],

- Հայցվորի ներկայացուցիչը 2024 թվականի հոկտեմբերի 1-ի դատական նիստում ներկայացրել է հայցի հիմքի և առարկայի փոփոխություն կատարելու մասին միջնորդություն՝ խնդրելով ճանաչել Երևանի քաղաքապետի 2002 թվականի մայիսի 8-ի թիվ 2078-Ա որոշմամբ Արմեն Առաքելյանին աճուրդային վաճառքում հաղթող ճանաչելու և հողամասեր օտարելու իրավահարաբերության բացակայությունը, որպես հետևանք՝ անվավեր ճանաչել նշված պայմանագրերը և իրավունքի պետական գրանցումները[5],

- գործը ՀՀ վարչական դատարանի՝ 2025 թվականի հունիսի 30-ի որոշմամբ վերահասցեագրվել է ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին՝ այն հիմքով, որ հայցվորի կողմից ներկայացվել է պետական (համայնքային) շահերի պաշտպանության հայց, իսկ քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերով գործերը ենթակա են քննության Հակակոռուպցիոն դատարանում[6],

- ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանը 2025 թվականի հուլիսի 8-ի որոշմամբ գտել է, որ սույն վեճի հիմնական պահանջը վերաբերում է Երևանի քաղաքապետի վարչական ակտին, որը քաղաքապետն ընդունել է իր հանրային իշխանական լիազորությունների իրականացման շրջանակներում, հետևաբար ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքի 10-րդ հոդվածի 1-ին մասի ուժով՝ տվյալ գործը՝ որպես հանրային իրավահարաբերություններից ծագող գործ, ընդդատյա է վարչական դատարանին, քանի որ օրենսդիրը հակակոռուպցիոն դատարանի իրավասությանն

[4] Տե՛ս սույն որոշման 1-ին կետը:
[5] Տե՛ս սույն որոշման 2-րդ կետը:
[6] Տե՛ս սույն որոշման 6-րդ կետը:

է վերապահել պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության քաղաքացիական գործերի քննությունը[7]:

12. Նախորդ կետում մեջբերված փաստական հանգամանքները գնահատելով սույն որոշման 9-10-րդ կետերում վկայակոչված իրավադրույթների և արտահայտված իրավական դիրքորոշումների լույսի ներքո՝ հարկ է նշել, որ սույն գործով ներկայացված հիմնական պահանջն առնչվում է Երևանի քաղաքապետի՝ 2002 թվականի մայիսի 8-ի թիվ 2078-Ա որոշմամբ Արմեն Առաքելյանին աճուրդային վաճառքում հաղթող ճանաչելու և հողամասեր օտարելու իրավահարաբերության բացակայությունը ճանաչելուն, որպիսի պահանջը հայցվորը հիմնավորում է նման որոշում կայացված չլինելու, ըստ այդմ՝ Արմեն Առաքելյանին աճուրդային գործընթացում գույք օտարված չլինելու փաստարկներով:

Հարկ է նշել, որ չնայած նրան, որ հայցի առարկան ձևական առումով համապատասխանում է ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքի 69-րդ հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված ճանաչման հայցատեսակին, սակայն նշված հայցատեսակով հայցի առարկան ՀՀ վարչական դատարանի քննության առարկա կարող է դառնալ միայն այն դեպքում, երբ կողմերի միջև առաջացած վեճը ծագած լինի հանրային իրավահարաբերություններից, քանի որ ՀՀ վարչական դատարանին ենթակա են միայն հանրային իրավահարաբերություններից ծագող գործերը: Ուստի, անկախ հայցվորի կողմից ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքով նախատեսված հայցատեսակներից որևէ մեկին համապատասխան ձևակերպված պահանջի ներկայացմանը, վեճը չի կարող ՀՀ վարչական դատարանի քննության առարկա դառնալ, եթե այն չբխի հանրային իրավահարաբերություններից:

Մինչդեռ, հիմք ընդունելով ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի՝ 2023 թվականի օգոստոսի 3-ի թիվ ԿԴ/3359/02/21 գործով արտահայտած իրավական դիրքորոշումը, ըստ որի՝ պետական սեփականություն հանդիսացող հողերի օտարման աճուրդի շուրջ ծագած իրավահարաբերությունները կրում են մասնավոր բնույթ, ըստ այդմ՝ այդ գործընթացի արդյունքների ամփոփման իրավահարաբերությունները նույնպես

[7] Տե՛ս սույն որոշման 7-րդ կետը:

մասնավոր բնույթի են, հետևաբար սույն գործով ծագած իրավական վեճը՝ Արմեն Առաքելյանին աճուրդային վաճառքում հաղթող ճանաչելու և հողամասեր օտարելու վերաբերյալ, նույնպես կրում է մասնավոր բնույթ:

Միաժամանակ, հաշվի առնելով, որ դատախազի կողմից հարուցված՝ քաղաքացիական դատավարության կարգով պետության գույքային և ոչ գույքային շահերի պաշտպանության հայցերով հարուցված քաղաքացիական գործերը ենթակա են ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի քննությանը, իսկ սույն գործով ներկայացված վեճը չի բխում հանրային իրավահարաբերություններից, ուստի սույն գործը ենթակա է ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի քննությանը:

13. Վերոգրյալից հետևում է, որ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի հետևությունն այն մասին, որ թիվ ՀԿԴ/0162/02/25 (ՎԴ/0617/05/23) գործն ըստ ՀՀ գլխավոր դատախազության հայցի ընդդեմ ՀՀ կառավարության, Կադաստրի կոմիտեի՝ Երևանի քաղաքապետի 2002 թվականի մայիսի 8-ի թիվ 2078-Ա որոշմամբ Արմեն Առաքելյանին աճուրդային վաճառքում հաղթող ճանաչելու և հողամասեր օտարելու իրավահարաբերության բացակայությունը ճանաչելու, որպես հետևանք՝ նշված պայմանագրերը և իրավունքի պետական գրանցումներն անվավեր ճանաչելու պահանջների մասին, ենթակա չէ ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին, հիմնավոր չէ:

Ուստի, ՀՀ գլխավոր դատախազության հայցադիմումի հիման վրա հարուցված թիվ ՀԿԴ/0162/02/25 (ՎԴ/0617/05/23) գործը ենթակա է ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանի քննությանը:

Հիմք ընդունելով վերոշարադրյալը և ղեկավարվելով ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 26-րդ հոդվածով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի Ն Ք

թիվ ՀԿԴ/0162/02/25 (ՎԴ/0617/05/23) գործն ըստ ՀՀ գլխավոր դատախազության հայցի ընդդեմ ՀՀ կառավարության, Կադաստրի կոմիտեի՝ Երևանի քաղաքապետի 2002 թվականի մայիսի 8-ի թիվ 2078-Ա որոշմամբ Արմեն Առաքելյանին աճուրդային վաճառքում հաղթող ճանաչելու և հողամասեր օտարելու իրավահարաբերության

բացակայությունը ճանաչելու, որպես հետևանք՝ նշված պայմանագրերը և իրավունքի պետական գրանցումներն անվավեր ճանաչելու պահանջների մասին, ենթակա է ՀՀ հակակոռուպցիոն դատարանին:

ՀՀ ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՆԱԽԱԳԱՀԻՆ ՓՈԽԱՐԻՆՈՂ, ՀՀ ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՔՐԵԱԿԱՆ ՊԱԼԱՏԻ ՆԱԽԱԳԱՀ ՀԱՄԼԵՏ ԱՍԱՏՐՅԱՆ

ՀՀ ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ՊԱԼԱՏԻ ՆԱԽԱԳԱՀ ՀՈՎՍԵՓ ԲԵԴԵՎՅԱՆ

ՀՀ ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՀԱԿԱԿՈՌՈՒՊՑԻՈՆ ՊԱԼԱՏԻ ՆԱԽԱԳԱՀ ԱՐԹՈՒՐ ԴԱՎԹՅԱՆ

ՀՀ ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՔԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ ՊԱԼԱՏԻ ՆԱԽԱԳԱՀ ԳՈՌ ՀԱԿՈԲՅԱՆ